

20 Δεκεμβρίου 2014

Η αγάπη, θύελλα και κύμα

/ Γενικά

Προσωπική, τρυφερή η αγάπη.

Ο μόνος τρόπος να εκτεθείς απόλυτα.

Γιατί σαν ερωτευτείς παράφορα, παίρνεις κάτι από θύελλα.

Κάτι από κύμα.

Μήτε σύνορα γνωρίζεις, μήτε εμπόδια.

Και η στιγμή σου;

Είναι τότε που σκας στον βράχο.

Ξέρεις, με ορμή, με όλη σου τη δύναμη, αφού δεν έχει μείνει τίποτα που να μην

έχεις δώσει.

Γιατί τη λογική την καταπάτησε το συναίσθημα καιρό τώρα.

Και φτιάχνεις έναν κόσμο για εκείνη.

Έναν λίγο πιο όμορφο, που να της μοιάζει.

Και τρέχεις να της κόψεις την πρώτη ανοιξιάτικη μαργαρίτα, μόνο για την αντίδρασή της.

Το χαμόγελο.

Αυτό το χαμόγελο.

Το φως σου.

Η αναπνοή σου.

Και κάθε μέρα που ξυπνάς πλάϊ της, σου έρχονται κάτι στίχοι στο μυαλό και ονειρική μουσική, που σε πείθει ότι γράφτηκε για εκείνη.

Ότι κάθε τι όμορφο υπάρχει για εκείνη.

Μαρία Χατζηπέτρου

Πηγές: enfo.gr- llazaros.blogspot.gr